

אישה מהלכת ובנה מת

א.

אִשָּׁה מְהַלֶּכֶת וּבְנָה מֵת,
וְחַיָּיהָ אֵינָם מֵתִים.

מִכַּחַּת הַגְּעָגוּעִים לְשִׁמְשׁוֹ, שְׂרָשֵׁי הָעֵצִים
פּוֹרְצִים אֶל פְּנֵי הָאֲדָמָה.
פְּרוֹת מִתְעַגְלִים, מִתְפַּקְעִים מֵעֵסִים
בְּנִשְׁיָקֶת שְׁפָתִים מְתוּקוֹת.
בְּחִלּוֹנוֹתֶיהָ עוֹלִים פְּרָחֵי אֲרָגְמָן
לוֹהֲטִים, וִילָדוֹת חוֹפְרוֹת תּוֹלְעִים
שְׁמָנוֹת מִתּוֹךְ הָעֵפֶר הַלָּח.
בְּעָרֵב נִפְרָשׁוֹת אֲנָחוֹת אוֹהֲבִים
כַּחֲפָה עַל גִּגּוֹת הָעִיר הַלְּבָנָה,
וּנְשִׁימוֹת הָרוּחַ הַמִּיָּנֶעֶת
בָּאוֹת מִרְחוֹק.

פַּעַם הִיָּתָה הָאִשָּׁה עֶגְלָה כִּירָח,
אַחֵר כֶּף הָיָה לָבָה שָׁלֵם וְזוֹהָר כְּמוֹתוֹ.

וְעֵתָה הִירָח הוֹלֵךְ וּמֵאֲבֵד כָּל הָעֵת,
הוֹלֵךְ וּמֵאֲבֵד.
הוֹלֵךְ וּמֵאֲבֵד.

ב.

בַּיּוֹם, צָבָא עוֹרְבִים צוֹבָא עַל דָּלְתָהּ,
אוֹרֵב לְצִאָתָהּ, וְהִיא יוֹנָה שְׁחֹרָה,
כְּבִדַּת כָּנָף,
אֵינָה מוֹצֵאת מְנוּחַ.

בְּלִילָה חַיּוֹת טָרֶף טוֹרְפוֹת
אֶת נַפְשָׁהּ בְּכַפֵּן, חֲצִי יָרֵחַ
מֵאִיר וְחֲצִיו מַחְשִׁיף. הַמְקוֹנְנוֹת
מְזַמְרוֹת יְגוֹנִים בַּחֲדָרָה,
וְהִיא בַּחֲצִי הַלֵּילָה
תּוֹלָה אֶת נַפְשָׁהּ כִּי־רַח בַּחֲלוֹנָה.

לַפְעָמִים הִיא זוֹעֶקֶת:
הַנִּיחוּ,
תֵּנוּ לִי מְנוּחָה נְכוֹנָה!
אַחֵר כֵּן הִיא שׁוֹתֶקֶת, וְכִמוֹ
כּוֹכֵב־לֶכֶת בְּמַסְלּוֹלוֹ הִיא שָׁבָה
לְשֹׁמֵר וּלְהַשְׁלִיךְ,
לְבָכוֹת וּלְשִׁחָק,
לְסֶפֶד וּלְרִקְדָּה,
לְבִקֵּשׁ לְעוֹלָם אֶת שְׁאֵבָדָה.

וּבְאַבִּיב מִדֵּי שָׁנָה נִיחוּחַ
הַיִּסְמִין לֹא מְנִיחַ לָהּ.

ג.

אִשָּׁה מְהַלֶּכֶת וּבְנָה מֵת
וְחַיִּיָּה אֵינָם מֵתִים.

גּוֹפּוֹ מְנַח כָּעֵת בְּאַרְץ רְחוֹקָה.
הַצִּפּוֹרִים נִתְּנוּ אֶת שְׁמוֹ לְעֵנָנִים,
וְהוּא נִמְטָר אֶל רִגְבֵי עֶפְרַיִם מֵתוֹק
בְּרִסְסִים שְׁקוּפִים שֶׁל שְׂכָחָה.

אִשָּׁה עוֹבֶרֶת בְּרַחוּבוֹת גְּדוּשֵׁי בָתִּים,
מְסַמְּאֵי כְתָלִים וְאַדְיָשֵׁי חוֹמוֹת.
חֲלוֹנוֹת בּוֹהִים לְסַמְטָאוֹת
אֶךְ אֶת פָּנָיו לָהּ מְסַרְבִּים הַחֲלוֹמוֹת.

היא חולפת במקומות פלאים:
במזרקות מי זהר מתקשטים,
בכנסיות פעמונים מונים אמונתם
אך המתים לא יקומו ממותם.

אשה עוצרת בכפר העיר:
שם מצמיחים מלאכים כנפי שיש צחרות
כפרחי אבלות לבנים
תחת שמי חשכה.